

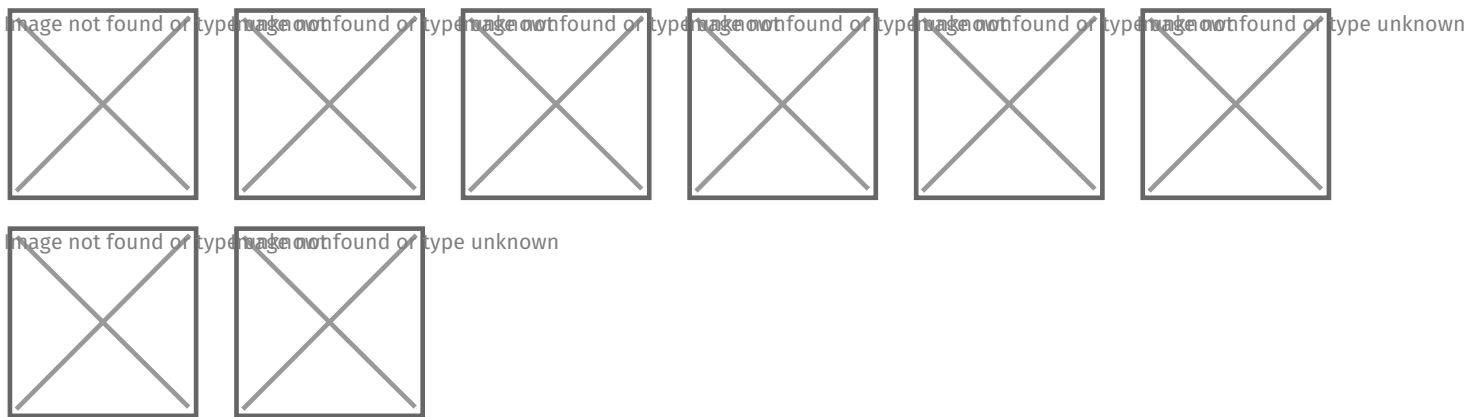
Т. С. Лукашевич

Безюк Олег Львович

БЕЗЮК Олег Львович (06. 11. 1959, Рівне) — живописець, скульптор. Син [Л. Безюка](#). Член Міжнародних спілок скульпторів та художників (Рим, 2007), Міжнародних спілок художників (Швеція, 2008) та SAA (Велика Британія, 2018), НСХУ (2008). 3-є місце на фотоконкурсі «Жейджянґ очима іноземців» (Ханчжоу, Китай, 2005). Закінчив Львівську академію декоративно-прикладного мистецтва (1990; викладачі А. Пипев, Т. Янко). У 1966—74 працював у майстерні батька; 1980—85 займався скульптурою, керамікою, дизайном; 1990—2007 — у власній майстерні. Поєднує сучасні європейські техніки з традиційними східними, зокрема Китаю, мистецтво якого вивчав 2001—05. У рамках мультимедійного проєкту «Незворотний час», присвяченого князям Отрозьким, створив серію картин-ілюстрацій (2021—25) до історичних романів Н. Кавери-Безюк «Сумно ангел зітхнув» та «Зникає мойри тінь». Роботи Б. колоритні, яскраві, елегантні. Учасник всеукраїнських та міжнародних мистецьких виставок, фестивалів та пленерів від 1991, зокрема в Берліні (1999, 2000), Філадельфії (2000), Нью-Йорку (обидва — США), містах Тетбері, Ґлостер (обидва — Велика Британія, 2001), Нячанг (2003), Дінхай, Чжоушань, Жейджянґ (усі — Китай; 2004—05), Единбург (2007, 2009), Мадрид (2008), Ольштин (2009), Ополе (2010; обидва — Польща), Даугавпілс (Латвія, 2019), а також Міжнародних симпозіумів зі скульптури з мармуру в Анталії та Едірне (2008; обидва — Туреччина), фестивалю скульптури з воску до 80-річчя короля Таїланду (Таїланд, 2007; робота, створена за мотивами тайської легенди, посіла 2-е місце). Персональні — у Львові (1991—96), Рівному (2001, 2007, 2009, 2011, 2013, 2024), м. Шунде (Китай, 2002). Твори Б. представлено у власній віртуальній галереї та багатьох відомих галереях світу, зокрема «ТіанРен» м. Шунде, спілки художників м. Ополе; деякі роботи зберігають у музеї м. Гуандонг, Центрі сучасного мистецтва в м. Даугавпілс.

Фотоілюстрації

Основні твори

живопис — «І запах хліба, і туга» (1998), «Осінь туга», «Люби мене ніжно» (обидва — 2001), «Несподівана весна» (2007; переможець конкурсу живопису в м. Навара, Італія), «Примарний об'єкт бажань», «Нас троє: ехо, тінь і я» (обидва — 2010), «Блакитна далечінь», «Хотіла б я піснею стати...», «Є душі, що ховаються у давні тіні» (усі — 2011), «Єва. Червоне яблуко спокуси» (2012), «Довгі тіні коротких днів. Шамотули», «Місто короля воронів. Познань» (обидва — 2023), «Білий ангел Чорної княгині», «Замок ангела. Острог» (обидва — 2024); скульптура — «Нага бездоганності», «Ніжна ніч» (обидва — 2007), «На хвилях мрій» (2008).

Рекомендована література

1. Художник Олег Безюк: «Коли продав картину за дві тисячі доларів, стало якось незручно» // Рівне вечірнє. 2007, 27 груд.

Бібліографічний опис:

Безюк Олег Львович / Т. С. Лукашевич // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-890394>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).